

vistnok en Opfattelse, som deles i omfattende Erhvervskredse, idet man mener, at naar Bankerne virkelig ledes dygtigt og ansvarsbevidst, er der overhovedet ikke Brug for nogen Lovgivning. Man kan forstaa den Opfattelse, men det er jo desværre ikke alle, der har fulgt denne Regel, og der er paa den anden Side fra Personer, hvis Indsigt og Erfaring man maa anerkende, fremkommet Kritik over, at Lovforslaget ikke gaar vidt nok. Stillet overfor disse modstridende Opfattelser har jeg ment det rigtigt, at man gik forsigtigt frem og hellere tog *et Skridt* i den rigtige Retning end risikerede at gaa for vidt.

Om Lovforslagets Enkeltheder er jeg villig til at forhandle, men det frie Erhvervslivs Talsmænd maa forstaa, at nogle af de Sammenbrud, der har fundet Sted i de sidste Aar, har ramt Samfundet saa haardt, at man i det Omfang, det sunde Erhvervslivs Tarv tillader det, maa søge ved en passende Lovgivning at dæmme op for de værste af de Udskejelser, der har fundet Sted; det tror jeg ogsaa er nødvendigt for at genskabe den Tillid, som det ogsaa for Banker er nødvendigt at have.

Med disse Bemærkninger skal jeg gentage min Tak for den overordentlig velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og erklære mig villig til at forhandle om Lovforslagets Enkeltheder, idet jeg haaber paa at naa et godt Resultat.

Mægaard: Jeg vil begynde med at udtrykke min Glæde over den, jeg havde nær sagt, ualmindelige Saglighed, hvormed dette Lovforslag er behandlet af de forskellige Partiers Ordførere. Jeg maa maaske tage dette som et godt Varsel om, at vi under det kommende Arbejde paa Lovforslaget skal naa til et i hvert Fald nogenlunde tilfredsstillende Resultat for alle Parter. I øvrigt har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre, hvad der er en Selvfølge, da der er taget saaledes paa Lovforslaget, som Tilfældet er, og yderst faa har fremsat Bemærkninger til mine Udtalelser. Der er imidlertid et bestemt Forhold, som jeg synes trænger til at blive understreget. Det gaar som en rød Traad gennem disse Forhandlinger, at man bør se paa denne Lovgivning under to Synsvinkler: Hvad gavner mest ved Lovgivningen angaaende Storbankerne, og hvad er mest berettiget ved Lovgivningen for de smaa Banker, for Bankerne ude i Provinserne? Jeg tror, at det maaske vil blive ret vanskeligt at faa forment enkelte af de Bestemmelser, der findes i Lov-

forslaget, saaledes, at de virkelig kan være til Gavn for begge disse, om jeg saa maa sige, Kategorier af Pengeinstitutter. Dette Forhold kom stærkest frem gennem Udtalelserne af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) og det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lange). Af de Udtalelser, som det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds fremsatte, fik jeg det bestemte Indtryk, at dette ærede Medlem kun i ringe Grad tænkte paa Bankforholdene ude i Provinserne. Derimod gik det som en rød Traad gennem de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede 8de Medlem for 2den Kreds — for ikke at sige, at det ærede Medlem med Forsæt understregede —, at det var Provinsbankernes, de smaa Bankers Forhold, hvorom hans Interesse samledes. Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds sagde saaledes, henvendt til mig: Det ærede Medlem for 3die Kreds brugte virkelig i denne Forhandling Ordet „Sparere“. Det ærede Medlem kunde altsaa ikke tænke sig, at man i en Forhandling om en Banklov kunde have den Tanke i sin Bevidsthed, at der i denne Forbindelse var noget, der hed „Sparere“. Det maa absolut komme af, at det ærede Medlem kun har ringe Kendskab til de smaa Bankers Forhold overfor Publikum ude i Provinserne. Mangfoldige Steder derude optræder disse Banker ganske som Sparekasser. Der er Pladser, mindre Byer, afsides liggende Steder, hvor der er Bankfilialer eller mindre private Banker, men hvor der ingen Sparekasser eller Sparekasseafdeling findes, og hvor der maaske er langt til den nærmeste Sparekasse, og der optræder den lille Bank, ledet af stedlige Tillidsmænd, ganske som en Sparekasse, hvor Beboerne indsætter deres Midler paa samme Maade, som man i de større Byer indsætter Midlerne i Sparekasserne. Det er et Forhold, som det ærede Medlem ikke er opmærksom paa, og som man skal være meget varsom med at gribe for stærkt ind i ved den Lovgivning, her er Tale om. Jeg kunde derfor i mangt og meget understrege de Udtalelser, som blev fremsat af det ærede 8de Medlem for 2den Kreds om mange af de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, og det er muligt, at den Omstændighed, at det ærede Medlem henledede vor Opmærksomhed paa disse Bestemmelser, kan medføre, at der kan opstaa saadanne Divergenser om disse Bestemmelser, at det vil være os umuligt at faa Lovforslaget gennemført saa hurtigt, som jeg kunde ønske. I alt Fald vil jeg allerede nu ud-